

8. nr. 24

SCOL'A ROMANA.

FOIA PEDAGOGICA

pentru

INAINTAREA CAUSEI SCOLARE LA ROMANI.

Edata si redactata

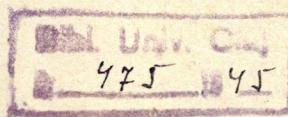
cu concursulu Domniloru: **V. Gr. Borgovanu**, prof. prep. in Gherl'a, Dr. **D. Barcianu**, prof. semin. in Sibiu, **T. Ceontea**, prof. prep. in Aradu, Dr. **A. Gram'a**, prof. de teol. in Blasius, **I. Lazariciu**, prof. prep. in Dev'a, **Gr. Pletosu**, prof. si catich. g. o. la gimn. din Naseudu, Dr. **P. Tanco**, directoru gimn. in Naseudu s. a. m. m.

de

Max. Popu,
prof. gimn. in Naseudu.

Vasile Petri,
prof. preparandialu em.

Anulu IV.

Tipografi'a lui Teodoru Botschar in Bistritia.

1881.

SCOL'A ROMANA.

FÓIA PEDAGOGICA PENTRU INAINTAREA CAUSEI SCOLARE LA ROMANI.

Edata si redactata

cu concursulu Domnilor: Dr. A. P. Alexi, prof. gimn. in Naseudu, V. Gr. Borgovanu, prof. prep. in Gherl'a,
 D. B. Bărcianu, prof. semin. in Sibiu, T. Ceonțea, prof. prep. in Aradu, Dr. A. Gram'a, prof. de teol. in Blasius,
 I. B. Bănciu, prof. prep. in Dev'a, Gr. Pletosu, prof. si catich. g. o. la gimn. din Naseudu, Dr. P. Tanco,
 directoru gimn. in Naseudu s. a. m. m. etc.

de

Max. Popu,
prof. gimn. in Naseudu.

Vasile Petri,
prof. preparandialu em.

Apare in tóta Marti'a si costa pe 1 anu
 4 fl., pe $\frac{1}{2}$ 2 fl. Prenumeratiunile sunt
 a se adresá la redactiune in Naseudu
 (Nassod, Transivani'a).

Naseudu, 1-a Aprilie 1880.

Pentru inserate se respunde de siru 5 cr.
 si tax'a timbrului cete 30 cr de fie care
 publicatiune. Serisori nefrancate nu se
 primescu, anonime nu se considera.

Cat a onorabilitii lectori!

Presentandu onorabililoru lectori primulu numeru din „Sc l'a Rom na“, cursulu IV ex 1880, nu putemu a nu le cere scusele pentru intardiarea de pana acuma, intardiare urmata din vin'a d-lui Negruțiu din Gherl s, carele, precum anunciasemu in ultim'a fascior  a „S colei Rom ne“ din anulu trecutu, se legase a infiint  aici in Naseudu o tipografia - filiala, dar' carele in urm'a urmeloru ne-a lasatu pe josu, ba ne-a adusu intr'o incurcalu, din care nici pana acuma nu suntemu lmpediti. Nime nu regreta c  noii acestu incidentu, de natura nu numai a ne compromite inaintea onorabilului publicu cetitoriu si a ne instrain  simpatiile sale de pana aici, dar' care ne-a facutu, in contra vointiei n stre, a ne int orce de o cam data rasu la ortografi  „etimologica“, din cau a ca tipografi  din Bistritia, unde amu trebuitu in ultimulu momentu a ne asiedi  cu f i'a, nu er  arangiata pentru ortografi  cu semne, si nici n'a voitu a se arangiu singuru numai pentru anulu currentu, r' pentru unu timpu mai indelungatu nu amu voitu nici noi a ne deoblig , avendu buna sperantia, ca in fine totusi se va infiint  o tipografia rom na aici in Naseudu. Asiguram u inse pre onorabilii lectori, ca nu voru suferi nici o scadere din cau a acestei intardiari. F i'a de aici incolo va esu in fiacare sepetemana si asia pana la finele anului romu sc te t te numerele promise, in totalu 36 de c le. Prelanga ac st'a ne romu pune t te silintiele spre a desdaun  pre onorabilii lectori si prin unu cuprinsu interesantu si folositoriu totu odata. Vomu tract  t te cestiunile pedagogice, atatu in disertatiuni teoretice, c tu si in elaborate practice. Ne romu ocup  de t te institutele n stre de cultura: primare si secundare, pedagogice si teologice, comerciale si industriale. Nu romu trece cu vederea nici crescerea sexului frumosu, si romu espune intr'o seria de epistole agendele preotului c  directoru si inspectoru scolaru. Deosebitu de ac st'a, unu ciclu de articoli voru av  de scopu a tin  pre lectori in currentulu progresului facutu pe terenulu sciuntielor reale. Spre acestu scopu ni-a succesu a ingagi  unu numaru de profesori din cei mai bine acredитati la poporulu nostru, numele carora s'au si scrisu in fruntea „S colei Rom ne“. Alti barbatii de sc la ni-au promis si ei a se asoci  c tu mai curundu la oper'a n stra. Depinde acumu numai dela binovoitoriu concursu materialu alu onorabilului publicu romanu, c  f i'a se esiste, se prospereze. Repetim u aici, ce amu disu in celu de antaiu numeru alu „S colei Rom ne“: „Amu infiintiatu ac sta f ia in interesulu sc leloru rom ne: punem u deci s rtea ei in m n'a tuturor barbatiloru si amiciloru de sc la.“ Rugam u cu deosebire pre invetatorii nostri, a face propaganda pentru „Sc l'a Rom na“ in cerculu cunoscutiloru loru. „Viribus unitis!“

Condi unile de prenumerare se vedu din fruntea f ii.

Redactiunea „S colei Rom ne“.

Curagiulu că elementu specific alu educatiunei.

Curagiulu intaresce si pre celu mai slabu
si ajuta si pre celu fora norocu.

I.

La tóte popórale civilisate, incependu dela cele mai vechi pana astadi, aflamu curagiulu cultivandu-se că o virtute cardinala. Cunóscemu efectele acestei virtuti cultivate cu multa energia; cunóscemu eroismulu Spartanilor dela Termopile, alu Atenienilor dela Maratonu si Salamine, alu Thebanilor dela Leuctra si Mantineea; cunóscemu eroismulu Macedonenilor in espeditiunile loru belice. Nu mai puçinu cunóscemu eroismulu Romániloru, prin care au cucerit lumea si au domnitu-o o multime de seculi.

Curagiulu a facutu pre aceste ginti mari si neperitóre.

Déca consultamu istori'a civilisatiunei omenesci, constatamu urmatórele:

1. Cum-ca curagiulu fisicu s'a desvoltatu si cultivatu la tóte popórale mana in mana cu curagiulu eticu si spiritualu. Atenienii cei curagiosi in lupte si in jocuri olimpice au produs totu odata pre cei mai mari moralisti ai timpului loru, pre Socrate si Plato, precum si pre cei mai mari cugetatori, cari au afiatu si favoritu căile pentru desvoltarea tuturoru sciintieloru si artiloru. Macedonenii, saturati de cuceriri, au continuatu in scól'a numita alesandrina calea inceputa de Atenieni, au facutu, că sciintiele inaugurate de catra Aristotele, parintele sciintieloru, se produca fructe folositóre omenimei. Románii asemenea au imitatu si in acést'a pre Elini.

2. Curagiulu moralu si spiritualu, curagiulu cugetarii si alu scrutarii libere, insoçitu de o voindia si energia de feru, a contribuitu si mai multu la progresulu omenimei si la imbunatatirea sortii popóraloru, si a seceratu triumfulu unei depline emancipari a popóraloru de intunerecu, de tirania si de sclavia. Acestui curagiu au a-i multiamí tóte descoperirile si tóte inventiunile, in urm'a carora omenimea a inaintatul intru tóte, si putemu dice, ca astadi face minuni. Sub drapelulu acestei virtuti progreséza astadi tóte popórale si-si promovéza viitorulu si bunastarea etica, intelectuala si materiala. Consultandu istori'a speciala si viéti'a poporului românescu, trebuie

se constatamu, cum-ca acestui poporu, ce a induratu atâte suferintie, curagiulu nu i-a lipsit u niciodata. Viteji'a lui dovedita in atâte lupte, si inca lupte crancene si de esistintia, lupte ce le-a avutu in unu langu siru de seculi, probéza in de ajunsu curagiulu seu pururea viu si pururea vigurosu. Inca sunt próspele mormintele celor cadiuti in sianturile Plevnei, ale Rahovei si ale Vidinului, sunt inca nevindecate ranele acelor eroi, cari au dovedit u unu curagiu admiratul de lumea intréga si aplaudatul chiar' si de inimici. Inse nu numai in campania, in resbóia sangeróse gasimu pre Românu curagiosu, ei in tóte afacerile sale, in tóte resursele activitatii sale De-lu insoçim la lucrulu de campu, la pastořitu, la pescuitu, la venatul, la plutaritu, cu unu cuventu: ori unde-lu insoçim, curagiulu lui 'lu aflamu pururea desceptu si emanandu că o caracteristica esentiala. Se sustine cu totu dreptulu, cum-ca curagiulu este inascatu, este datu dela natura atâtu individiloru, cătu si popóraloru. Numai cătu acestu daru alu naturei variéza atâtu la popóra, cătu si la individi, chiar asiá precum diferescu si alte virtuti si precum diferescu si vitiurile. Curagiulu că daru naturalu este pendentu:

a) dela temperamentulu, ce caracteriséza atâtu individii, cătu si popórale, la care trebuie se adaugem, cum-ca principiulu de ginte contribuie nu puçinu la constituirea acestei virtuti;

b) dela diferitele influintie naturale, sub ale caroru presiune se desvólta omulu. Astfelii sunt clim'a, relatiunile de viétia, fenomenele naturali, alimentatiunea si cu deosebire pamentulu séu regiunea, in care vietuiiesce. Déca amu puté gradua curagiulu popóraloru din diferitele zone, amu constatá, cum-ca curagiulu popóraloru din zon'a torida, de pre malurile Indului si ale Gangu lui si dela pôlele Himalaei, este cu totulu de alta natura decâtua acela alu popóraloru din zon'a stemperata, care se bucura de unu climatu mai blandu, cum sunt popórale europene. Asemene si alu popóraloru din tierile nordice, din zon'a cea inghetiata a poliloru, unde au a se luptá cu o multime de greutati, ce le intempina in lapt'a pentru esistintia.

Cele din zon'a torida si inghetiata sunt domnite de influintiele naturei si ale configurațiunei

tierei cu munti si riuri gigante, ér' ceste din urma domnescu preste natura si-i paraliseaza tóte influintile prin mijloce fabricate in focul ultimului cuventu alu cugetarii libere si laboriose. Dar' chiar si numai in o tiéra locuita de unu nemam omogenu, inca gasimu diferintie in privintia curagiului. Este constatatu, cum-ca locitorii din munti totu deuna dovedescu mai multu si mai mare curagiu, decâtul popórale dela siesu, ce se poate explicá forte naturalu.

Inse cu aceea, ca omulu are dela natura curagiu, nu este destulu. Multi au curagiu mare, altii forte puçinu. Si in unu easu si in celalaltu pedagogia are se vina in ajutoriu. Acolo unde este, are se-lu conduca, acolo unde nu este, are se-lu desvólte si se-lu cultiveze. Pedagogulu adeveratu, urmarindu scopulu de a cresce din baieti barbati intregi, nu se mai poate multiamí cu artea metódeloru de a desceptá spiritulu si mintea si de a nobilitá inim'a prin cultivarea simtiurilor moralitatii, ci densulu are de datorintia se-si concentreze tóte fortiele si tóte mijlocele, că se crésca o tinerime puternica si curagiosa, care se pótă dà peptu si se pótă corespunde la tóte problemele si recerintiele timpului, are se cultiveze curagiulu incependum inca din primele dile, cand copii calca pragalu scólei, inca de atunci, candu tóte dispositiunile copiilor se afia inca in embrionu. Sunt multi si de aceia, care afirma, cum-ca fiindu copii de Românu dela natura destulu de curagiosi, ma de multe ori prea curagiosi, ar fi superflu, că invetiatoriulu seu institutorele se reflecteze si la plantarea si cultivarea acestei virtuti, si acésta afirmatiune cerca a o dovedi sustinendu, cum-ca cea mai mare parte din tierani nu au amblatu nici o di la scóla, si eu tóte acestea documenteza la tóte ocasiunile unu curagiu admirabilu, se lupta cu lupii si cu ursii, mergu la resboiu cu fruntea deschisa si altele asemenea. Admitemu, cum-ca Românulu este si fora scóla, adeca dela natura, curagiosu, inse acésta chiar asia fiindu, totu are trebuintia de conducere, ceea ce se face prin crescerea, ce o capeta de a casa. Copilulu de tieranu abiá fiindu de 6—7 ani, se trimite la oi, la iedi si la alte treburi economice, se trimite la campu, prin paduri si la munti in timpu de nópte. Aci invétia densulu prin indemnu

si imitatiune a nu se teme si a-si face curagiu. Astfeliu se desvólta copilulu prin impregiurari de acestea si prin viéti'a practica, si apoi devine barbatu curagiosu. Inse acésta se referesce numai la copii, ce cresc intre astfeliu de impregiurari. Asemene se esplica si curagiulu femeii tierane, care nu se teme a amblá vér'a si iérn'a la ori ce ocupatiuni economice, pre dealuri si pre munti, diu'a si nóptea, fora a se teme si fora a avé garde de dame, dupa cum au obiceiu cele dela orasia, firesce mai multu din moda, adeca consecente unui prejudetiu alu timpului. Inse nu asiá se intempla cu copii, ce cresc pre langa casa, aflandu-se totdeuna sub ochii parintiloru seu ai instructoriloru, si nu ambia nicairi decâtul la scóla, acasa si la câte unu vecinu seu rudenia. Afara de aceea se afla multe casuri, candu parintii sub cuventulu de a-si cresce copii in disciplina rigorósa, mergu cu rigórea pana la estremu. In locu de a serví copiiloru numai de conduceatori in desvoltarea tuturor dispositiunilor fisice, psichice si etice inca din cei de antaiu ani ai desvoltarii, incepu a pasi cu rigóre esagerata, inpedeca, ma inadusiescu ori ce pornire copilarésca, ori ce iniciativa, ori câtu de inocenta, asiá incâtu copilulu la ori ce jucareia copilarésca este cu fric'a in spate, intimidat cu pedépsa aspra, ce scie positivu ca o capeta dela tatalu seu seu dela muma sa. Ma nu sunt rari casurile, candu o astfeliu de pretinsa disciplina produce efecte cu totulu contrarie, dà ansa la nascerela nu numai de timiditate, dar si la lasitate si alte vitiuri da'unóse pentru intréga viéti'a. Nu voiescu a pretinde dela parinti, că se nu-se intereseze de desvoltarea dispositiunilor si a inclinatiunilor copiiloru loru; nu voiescu a dice, cum-ca din o dragoste prea mare parintésca se aprobáza ori ce inclinatiuni rele, precum adese ori se intempla; dar' voiescu a dice, că parintii se fia conduceatori, se apróbe si se conduce tóte dispositiunile si inclinatiunile cele bune si se promoveze desvoltarea loru, er' pre cele rele se le combata si stirpésca inca in embrionu, in modu rationalu si in profitulu celoru bune.

In casuri dar', candu curagiulu de copilu lipsesce seu din o causa seu din alta, seu se constata o desvoltare sinistra, seu eandu se vede, cum-ca este prea micu si ambiguu: cine are se

suplinésca si se repareze acésta? Cine are se conducea pre copilu, cá se devina barbatu, barbatu curagiosu, barbatu intregu? Cine altulu decâtu scól'a, decâtu educatiunea invetiatoriului!!

Inainte de a trece la metodulu, ce trebuie a se folosi in educatiune, pentru a plantá, a desvoltá si a conduce acésta virtute in copilu, indată ce intra in scóla; inainte de a consultá sfaturile pedagogiei, trebuie se ne formamu mai antaiu o definitiune clara despre conceptulu „curagiú.“ Inca filosofulu elinu Plato dice, cum-ca sapienti'a este virtutea sciintiei, moderatiunea este virtutea pofteloru sensuale, fortitudinea séu vitejji'a virtutea curagiului. Pedagogulu Bauer dice cum-ca curagiulu este o virtute cardinala a vointiei si o recomanda a se intrebuintia nu cu mai puçina energia, cá iubirea, pre care o considera de o virtute cardinala a simtimentului, séu nu mai puçinu decâtu veritabilitatea, ce o considera cá o virtute cardinala a cugetarii.

Noi intielegemu sub curagiú: Nesuñti'a impreunata cu sperantia de a esoperá ceea cedatorintia ne impune a scote la cale in butulu tuturorui impedecamen teloru si periculeloru. Vitejja nu este altu ceva, decâtu curagiulu, ce se continua in ori ce pericolu.

Acolo, unde sperantia de reusire este pre cumpenita de posibilitatea reusirii, curagiulu degeneréza in temeritate, si déca nereusirea este secura, degeneréza in obstinatia. La adeveratulu curagiú sperantia reusirii se baséza pre convingerea, cum-ca tóte, intru cari voimu a reusí, cauta se stee in deplina armonia cu principiu moralitatii omeneschi, cu principiulu adeverului si alu dreptatii. Acestu curagiú este moralu, in contrastu cu celu fisicu, carele se baséza pre increderea puterilor sale fisice, precum si pre nesuñtie naturali ale temperamentului, si de aceea acésta virtute se considera cá virtute barbatésca, precand pacienti'a se considera dreptu virtute femeiesca. Si déca voimu, cá curagiulu fisicu se gasésca adeverat'a mesura morală, este de lipsa a se impreuná cu curagiulu moralu séu eticu si cu celu intelectualu. Altcum curagiulu moralu si spiritualu se pote promová deodata cu celu fisicu si atunci, candu acel'a este puçinu dispusu dela natura, si anume

déca se deprindu fortiele morale, se descépta increderea de sine si se stirnesce o initiativa, o activitate spontanee. Cum-ca si femei'a este capace de unu astfeliu de curagiu, si inca curagiu superioru, ne arate istori'a tuturorui poporilor des tulu de evidentu si prin exemple numeróse.

(Va urmá.)

Quod differtur non aufertur.

Nu credemu se aiba cine-va o positiune mai grea, decum e astadi positiunea profesorilor români dela scólele medie. Prelanga cea mai buna vointia, prelunga cele mai mari sacrificii, densii nu potu veni acolo, unde sunt altii. Cau sele sunt tare evidente si cunoscute. Scólele medie la noi sunt tare puçine. Avemu siese scóle medie romaneschi, cinci gimnasii si o scóla reala. Tare puçinu fația cu numerulu poporului român din Austro-Ungaria. Inse acésta nu e reulu celu mai mare. Reulu celu mai mare este, ca dupa ce suntemu puçini, suntemu avisati numai la noi. Ceea ce este iertatu altor'a, nu ne este concesu nici a cugetá. Sciintiele sunt unu bunu comunu. Ele n'au nemieu cu politic'a, séu celu puçinu aru trebuí se nu aiba. Inse astadi traimus in unu timpu, câtu cea mai mica miscare pre terenulu puru scolasticu se si cualifica pote de agitatiune, de nu cum-va mai multu. Nemtii nostri participa la adunarile invetatoresci generali in Berlin séu aiurea, unde se tienu, si sunt reprezentate tóte partile locuite de Nemti. Nu li-o ia in nume de reu, si cu totu dreptulu. Ce s'ar intemplá, candu noi amu participá la veri o reunione ori conferintia, se dicem in Iasi ori Bucureschi séu candu de acolo ar' veni la noi in o atare afacere. Responsulu nu este greu.

Inse déca asia sunt impregiurarile, se ne supunem loru; déca suntemu avisati numai la noi, se ne restringemu aicea.

Dar' intre marginile anguste, ce ne sunt puse, se ne miscam. Déca nu potem multu, se facem baremu puçinu.

Sunt cati-va ani, de candu fericitulu directoru Dr. Mesiota si cu profesorulu si actu canonniculu Moldovanu pasise cu ide'a de conferintie ale toturorui invetatorilor dela scólele medie româneschi. Dar' durere, fericitulu Mesiota se du-

se cu dorintia de a-si vedea realizata ideea. Profesorul Moldovanu traieste si cu elu credem ca traieste ideea, credem ca cauza numai sa amanatu, nu sa datu inse uitarei pentru totu deun'a, si asia inca se poate realiză.

Nu scim, cari sunt piedecile, preste cari au datu atunci. Presupunem, ca intre altele a fostu un'a, care chiar asia va fi si astazi. Aceea inse este dupa noi starea materiala. E bine cunoscutu, cum-ca atari intruniri sunt impreunate cu spese, era invetiatorii nostri in genere, si cei dela scolele medie in specie nu sunt brilliantu platiti. Era vorba de acesta si atunci. Sa datu si o parere, cum s-ar putea incatua-va ajutá causei. Starea de astazi a profesorilor nu e mai buna decat atunci, celu puçinu dupa cum scim noi. Inse cu totce acestea pre langa 6re- cari sacrificii, realizarea ideii este posibila. Apoi punendu in cumpena sacrificiile aducende, cu folosete, ce s-ar cäscigá, asia credem, ar apesa cu multu mai tare, decat ca se se mai lase se dörma cauza.

Nu voim a motivá necesitatea conferintiei ori intrunirei, pentru ca suntem de firma credinta, ca acesta o va recunoscere ori si care profesor. Standu acesta, apelam la autorul ideii, care mai traieste, si-lu rugam, ca se incepa a lucra pentru realizarea ei, cu atatul mai tare, cu catu dupa pozitivarea ce o are astazi, poate i va fi mai usiora realizarea.

Din sinulu conferintelor invetatoresci.

Este cunoscutu, ca Venerabilulu Consistoriu, prin circulariu seu dt Sibiu, 7 Juniu 1879, Nr. 1613 scol. a ordonat a tiné invetiatorii gr. or. din archidiecesa in dilele dela 10—15 Augustu a. c. conferintie, in anumite cercuri, sub unu conducatoriu denumitu din partea Venerabilului Consistoriu pentru sia care cercu, desemnandu-se prin acestu circulariu totu odata si obiectele de desbatere.

Publicandu-se pana acumai mai multe protocole si raporte ale prescriseloru conferintie invetatoresci din luna lui Augustu a. c., speru a fi cuviinciosu si salutaru a impartasi aici pe scurtu, cu permisiunea onorabilei redactiuni, si vederile invetiatorilor din „Tiéra Bârsei”, intruniti intr'o adunare generala extraordinara, tinuta la Brasovu in 25 si 26 Augustu a. c., asupra punctelor din prea laudatulu circulariu alu Venerabilului Consistoriu,

Conclusele luate de adunarea generale se reasuma in urmatorele puncte:

I. Relativ la tem'a: „Cari impregiurari impiedeca inca si astazi progresul invetiamantului poporului, apoi propuneri practice pentru delaturarea acelora“.

Adunarea generala constata urmatorele impregiurari:

1. Ca poporul nostru, in unele locuri, inca n'are destula convingere, cascigata prin propria esperintia, despre insemnataea si folosulu invetiamantului si prin urmare nu considera scol'a de o institutiune importanta si de lipsa pentru elu.
 2. Partea cea mai mare a poporului nostru e seraca, si din cauza acelui caei mai multi copii nu se potu provad cu carti si recusite recerute.
 3. Comitetele parochiale, in a caroru competitintia zace si promovarea causei invetiamantului, pre cum si unii inspectori scolari locali nu desvöulta activitatea receruta pentru inaintarea invetiamantului.
 4. Comitetele, precum si scaunele ppbiterale, in frunte cu protopopii ca inspectori districtuali confesionali, inca nu punu destulu pondu pe invetiamantului poporului.
 5. Este cunoscutu ca, cu catu scol'a este cercetata mai desu de organele superioare scolastice, cu atatul mai multu organele inferioare, chiemate in prim'a linia a ingrijii de scola, desvöulta o activitate mai mare; reuniunea constata, ca scolele din partile acestea, de unu siru de ani incóce, n'au fostu cercetate de locu de referintele scolari archidiecesanu seu de unu altu membru din senatulu scolari.
 6. O parte din invetiatorii nostri poporali, fiindu reu salarisiati, ba si altii cu salarii bune, se ocupa in prim'a linia cu afaceri economice etc., cu daun'a invetiamantului.
 7. Se mai afla si acum inca unele locuri, in cari cladirile scolei nu corespunde recerintelor, ajustarea este defectuosa si pentru sustinerea ei se porta prea puçina grija.
 8. Lipsesc unu planu de invetiamantu coresponditoru pentru scolele poporale.
 9. Lipsesc manualele didactice corespondintore.
 10. Nu esista biblioteci poporale si lipsesc interesulu pentru sustinerea unei foi pedagogice.
- Dreptu remediu la cele susluate se propunu de catra adunarea generala urmatorele:
- ad 1. Preotimea, atatul in biserică catu si cu alte ocazuni, cu cuventulu si cu sapta, se descepte in poporulu nostru similiulu de cultura preste totu si nesuntia de a pretiui scol'a ca institutiune necesara pentru esistintia sa. — La adunarile generale ale reuniunei se ia parte si preotii, ca inspectori locali de scola (Ar fi de dorit, credu eu, ca d-nii preoti din raionulu reuniunei nostre, cari atatul in privintia spirituala catu si in cea materiala stau mai pe sus de catu multi alti preoti de prin alte trate ppbiterale din archidiecesa, se se faca toti membri ai acestei reunioni, ca astfelii reuniunea, fiindu sprijinita de nisice factori atatul de insemnati, se pota ea insasi de-

atură mai usioru și cu deseverisire multe neajunsuri, cari se ivescu în privintă scólei.

ad 2. Se se înființeze în fia care comuna căte unu fondu, din carele se se procure pentru copii seraci recușitele necesari pentru scóla. Venerab. Consistoriu, precum și Asociațiunea Transilvana se binevoiescă a sprijini înființarea acesteru fonduri, éra sinódele parochiale se pună în bugetu o suma anumita pentru acestu scopu.

ad 3. Venerab. Consistoriu se influențeze, prin organele sale, că comitetele parochiale, pre cum și inspecțorii locali se-si împlinescă cu scumpetate datorintele sale ația de scóla.

ad 4. În comitetele ppbiterale se se înființeze o comisiune scolastică, carea se se ocupe numai cu afaceri puru scolastice. Domnii inspectorii districtuali se facă mai desu visitatiuni scolare prin tractu, éra în casu de impiedecare se concréda acésta afacere unui membru din comisiunea scolară înființându.

ad 5. Dela centru, adeca din sinulu senatului scolaru archidiecesanu se se esmită comisari séu și referințele scolaru, că se visiteze celu puçinu totu la 3 ani scólele.

ad 6. Autoritatile scolare, cu deosebire protopopiei se priveghieze, că fia care invetiatoriu se se ocupe în prima linia de scóla. Comitetele parochiale se se provocează a se îngrijí de imbunatatirea salarielor invetiatoresci și de platirea loru regulata.

ad 7. Venerab. Consistoriu se intrevina cu totu deainsulu, că fia care comuna bisericésca se se silésca a-si edificá, sustiné și adjusť scól'a, conformu legii.

ad 8. Venerab. Consistoriu se binevoiescă a se îngrijí, că se se elaboreze unu planu de invetiamentu corespondientoriu pentru scólele poporale.

ad 9. Venerab. Consistoriu se scrie premii pentru cele mai bune manuale didactice.

ad 10. Inspectorii districtuali se influențeze, că în fia care comuna se se înființeze biblioteci pentru tinerimea adultă și se prenumere o fóia pedagogica recunoscută de buna.

II. Relativu la tem'a a II-a propusa de Venerab. Consistoriu: „Darea de parere pentru compunerea unui planu de invetiamentu, prin care se se pôta satisface articolului de lege XVIII din 1879, privitorul la invetiamentul obligatoricu alu limbei magiare în scólele poporale române gr. or. din archidiecesa“, adunarea generală nu se simte în poziție de a luă în privintă acestui punctu vre unu conclusu, din considerațiune, că n'are materialu pregătoriu, nici puncte de mancare.

III. Relativu la tem'a a III-a: „Pe ce cale și-ar pute invetiatorii scóleloru nóstre poporale insusí mai cu înlesnire cunoscintia limbei magiare în estensiunea prescrisa prin lege“, adunarea generală este de parere, că Venerab. Consistoriu se intrevina la guvernulu tierei, că se se înființeze cursuri supletorice, în fia care comitatu, sub conducerea unor

barbati de scóla, cari pricepu limb'a magiara și română perfectu. Se intielege de sine, că aceste cursuri se voru intretiné cu spesele statului.

IV. Relativu la punctu IV despre înființarea de reuniuni invetiatoresci, conformu proiectului comunicatu din partea Venerab. Consistoriu archidiecesanu, adunarea generală constata, că în partile acestea există reunii, constituită de mai multu timpu, pe bas'a unoru statute aprobată și de Venerab. Consistoriu și nu simte necesitate de a modifica deocamdata aceste statute.

Brasovu, 15. Decembrie 1879.

Unu membru alu reuniunei invetiatorilor romani gr. or. din „Tiér'a Bârsei.“

Tractarea unoru poesii.

Lectiuni practice pentru clas'a a IV-a dela o scóla normală.

I.

P a s t r a r e a. *

Unu sultanu odata, amblandu prin cetate,
Pe josu cu vizirulu, în haine schimbate,
Vediù înainte-si o pară scapata,
Si-o ridica singuru, plecandu-se 'ndata.
Vizirulu acéstă urmare vediendu-i
Si pazindu-i vremea, l'a 'ntrebatu dicendu-i:
„Me érta, stapane, pentru indrasnire,
Ca imi stă în cugetu o nedumerire.
Mi-a fostu de mirare, că o pară mica,
Carea si nimic'a pôte se se dica,
Unu sultanu că tine, bogatu cu hasnale,
Se te pleci la dens'a, se o iai din cale!“
— Sultanulu respunse: „Acelu ce din fire
Va luă parau'a în desprețiuire,
Din puçinu se 'nvétia intru nepastrare,
Că se nu se uite nici la banulu mare.
Omulu, care scie a trai cu pastru,
Parau'a o are la galbenu capestru.
Dise-si, ca parau'a nu e lucru mare;
Dar' cătu de greu este, omulu candu n'o are!
Parau'a e mica, dar' locu mare prinde;
Cáci candu iti lipsesc, panea nu ti-o vinde.
D'aceea parau'a omulu celu cu minte
Trebui că pre galbenu s'o aiba 'nainte:
Ca jocu cine-si bate si-i dà cu piciorulu,
Cu vreme ajunge, că se-i duca dorulu.“

A. Planul tractarii.

1. Convorbire prealabilă.
2. Introducere.
3. Cetirea piesei prin invetiatoriu.

*) A se vedé: „Legendar séu carte de cetire“ pentru scólele poporale de Vasile Petri. Partea I; pentru alu 3-le și alu 4-le anu de scóla. Sabiu, 1878. Tipografia archidiecesana. Pretiulu unui exemplarul legatu 45 er.

4. **Esplicarea piesei.**
5. **Enerarea piesei din partea scolarilor.**
6. **Tractarea piesei în privința formei.**
7. **Cetirea ei prin scolari pana la deșteritate.**
8. **Memorisarea și recitarea piesei.**

B. Tractarea în sasi.

1. Convorbire prealabilă. Cum se numesce **tiér'a**, în care traimu noi? Mai numesce-mi unele tieri, N! De care statu se tiene tiér'a nóstra? (de monarchia Austro-Ungara). Din căte parti constă monarchia Austro-Ungara? Cari sunt acele doue parti? Cum se numesce domnitorulu unui imperiu? Dar' domnitorulu unui regatu? Numesce-mi alte imperie! N! Ce regate mai cunosceti voi? Ce nume mai pórta unele state? Numesce-mi căteva principate, N! Numesce-mi statele de pe peninsula balcanica și capitalele lor, N! Domnitorulu ocârmuiesce său guvernă statulu. Pentru că se pótă guvernă mai bine, elu are langa sine barbati intielepti, cu cari se sfatuesc în trebile statului. Acești barbati se numescu ministri. Ce sunt dura ministri, N! Câți ministri are regatul Ungariei? Cari sunt aceia? Ministrul primu se numesce la noi și ministru-presedinte. Repetéza acést'a, N! În Turci'a ministrulu-presedinte se numesce vizirul său marele viziru, éra imperatulu se numesce **sultanu***) .

2. Introducere. În bucată deja cetita: „Tig'la din acoperisul am înveliatu din esperinti'a unui tieranu, ca nu e bine a amână unu lucru de astadi pe mane; reulu trebuie stirpitu inca la inceputu, căci după ce se latiesce, stirpirea lui ne costa multi bani și multă ostenelă. Candu s'aprinde o casa, la inceputu foculu se pótă stinge cu o cofă de apa; mai tardiu nu ajungu fantani întregi Asia și cu unu morbu: dintru'ntaiu ból'a se pótă vindecá usioru; incapindu inse asupra nóstra, anevoia sca pamu de ea. — Astadi vomu înveția dela unu sultanu unu altu lucru prea folositoru. Deschideti Legendarele la pagin'a 98, bucată 124!

3. Cetirea piesei prin învățatoriu. Dupa ce pies'a se cetește antaiu de catra învățatoriu, o ma cetește inca odata scolarii; apoi urmăza:

4. Esplicarea piesei. Cetește inca odata propositiunea prima, N! (Unu sultanu ..., 'ndata) Despre cine e vorb'a în propositiunea acést'a? Ce sunt sultani? Care este capital'a Turciei? (Constantinopolea său pe turcesc Stambulu). Asia dura unde a avutu locu întemplantarea acést'a? Ce se dice despre sultanu în propositiunea acést'a? Cum amblă sultanulu prin cetate? (pe josu). De cine eră elu insocit'u? Cine se numesce în Turci'a viziru? În ce felu de haine eră sultanulu imbracatu? Pentru ce amblă elu în haine schimbate? (Că se nu fia cunoscutu). Si pentru ce nu voiā elu se fia cunoscutu? (Că se afle, cum traiescu ómenii, ce vorbescu ei asupra lui și asupra

ocârmuirei. Amintire despre Josifu alu doile). Ce este parau'a? (Banulu celu mai micu în Turci'a; „para“ se pronuncia cu „a“ claru în amendouă silabele, accentul înse se pune pe „a“ din urmă). Ce va se dica „pará scapată“? (pierduta, cadiuta josu). Cine a ridicat parau'a? De ce nu a ridicat-o vizirulu? (i-s'a parutu prea neinsemnatu) — Sultanulu înse a pusu preiu pe pará: cari cuvinte din poesia dovedescu acést'a? (elu a ridicat pararu'a singuru și indata) Cetește propositiunea urmatore, N! (Vizirulu ... cale"), Cum mai putem dice în locu de „urmare“? (lucru, faptă). Cetește propositiunea acést'a asia, că în locu de „urmare“ se fia alta vorba! Cum mai putem dice în locu de „padindu-i vremea“? (a acceptat se incapa elu la vorba). Candu vorbesei cu mai mari, nu este bine a te indesă cu vorb'a, candu nu se cade; preste totu nu este bine a te bagă în vorb'a altuia. Cum amu puté dice în locu de „stapanecu“? (aici: imperator, domnitor, maiestate etc). Cum s'ar puté dice în locu de „imi stă in cugetu o nedumerire“? (nu sunt în claru, nu potu intielege, n'am stare). Cum se mai pótă dice în locu de „bogatu“? (avutu). Cine se dice bogatu? cine lipsită? „Hasnale“ este cuventu turcescu și însemna: avutii mari, pietri scumpe, aurarii și argintarii. — Cetește propositiunea urmatore! („Sultanulu ... mare“), Inca odata, N! Cum se pótă dice mai simplu: „a luă paraua în despretiuri“? (a despretiuri parau'a). Ce însemnează: a despretiuri parau'a? (a nu pune preiu pe ea; a nu o ridică, candu o gasesci — că vizirulu — său a o pradă pe lucruri de nimicu, candu o ai în avere). Despre cine se pótă dice, că despretiuriște parau'a „din fire“? (despre acela, care este dedatul de micu a o nescotă). Ce va face mai tardiu omulu acela, care s'a deprinsu de tineru a despretiuri banulu micu? (nu se va uită nici la banulu mare). Si cine nu pretiuiesce banulu preste totu, adeca nici banulu micu, nici banulu mare, la ce se învăță elu prin acést'a? (la nepastrare). Că se intiegeti mai bine acést'a, însemnati-ve: Cine nu cheltuiiesce banulu decâtul pe lucruri de neaparata trebuintia, fară de cari adeca nu pótă fi, acela se numesce pastratoriu. Repetéza acést'a, N! Cine este inse prădatoriu? Cetește propositiunea urmatore! („Omulu ... capestru“). Cum se mai dice în locu de „pastru“ (pastrare), Ce dice aici sultanulu despre pará? (este capestru la galbenu). Care animalu se pórta de capestru? Va se dica: precum calulu vine după capestru, asia vine galbenulu după pará. Astadi o pará, mane o pará, eu timpulu se face din ele unu galbenu. Din contra, cine parau'a nu o socote, nice la galbenu nu o scote. — Cetește propositiunea urmatore! Ce se dice aici despre pará? (este mica). Dar cu tóle ca este mica: ce face ea? (prinde locu mare). Pentru ce? Candu o pane se vinde cu 10 cr, lipsindu-ne unu singuru cruceriu, nu putem cumperă panea, pentru ca negatoriul nu voiesce a o vinde cu paguba. Asia și eu alte lucruri, — Cetește propositiunea din urmă! Cum trebuie se pretiuim parau'a? (că si pre galbenu). Cine o pretiuiesce astfelu? (omulu eumint). Ce însemnează: a-si bate jocu de ceva? a-i dá cu piciorulu? Ce se intemplă

*) Pentru unu stadiu mai înaintat se potu adauge inca urmatorele explicari; Sultanulu se mai numesce și padisiachu, locuinti'a sa: saraiu, locuinti'a marelui viziru: pórta său înalt'a porta; consiliulu ministriloru: divanu.

cu acela, carele i-si bate jocu de paraua, i dă cu piciorulu? Ce insemnă: „i duce dorulu?” (ar dorî se o ai-ba, va se dica: nu o are, e lipsit de ea). Ce omu a fostu sultanulu? (pastratoriu). De aceea a si fostu elu fără avutu, Pana candu Turci'a a avutu sultani de acestia, a fostu si ea puternica si fericita, Mai tardiun in se Sultanii au devenit prădatori, si cu densii a decadiutu si statulu loru. — Ce invetiamu noi din bucătă acăstă? Asia este, a fi pastrator, a iubî pastrarea. Ce insemnă acăstă cu alte cuvinte? (a nu cheltui banulu decât pe lucruri, cari ...) Insemnat-ve unu proverb, care se potrivesce cu invetialură acăstă: *Cine cumpere ce nu-i trebuesce, preste puçinu va vinde ce-i trebuesce.*“ (Repetitiune), — Cum este intitulata poesiă noastră? Ce titula i-să'r mai puté dă? (Sultanulu pastratoriu. Sultanulu si vizirulu. Sultanulu si parau'a etc. (Va urmă).

Varietati.

(Personalia). Maiestatea Sa imperatulu si regele nostru s'a indurat prea gratosu a denumi de archiepiscopu si metropolitu alu Bucovinei si Dalmatiei pre vicariulu archiepiscopal si archimandritulu de pana aici, I.P.Cuviosi'a Sa Dr. Silvestru Morariu Andrievici u.

(Gimnasiulu din Naseudu). In Ungari'a avemu 4 gimnasii românesci complete (de căte 8 clase), si a-nume: gimnasiulu gr. cat. din Blasiu, gimnasiulu gr. cat. din Beiusiu, gimnasiulu gr. or. din Brasiovu si gimnasiulu Franciscu Josefihu gr. cat. din Naseudu. Acestu din urma este celu mai tineru, s'a înfiintat la anulu 1863 de catra comitetulu administrativu de fondurile scolare granitieresci ale fostului alu II-le regimentu român de granitia si se sustine din fondulu asiā numit „centralu” (candu va de provente), alu carui venitul principalu este venitulu din dreptulu regalul său alu crismaritului. Corpulu didacticu consta din 13 profesori, 1 magistru de desemn si 1 magistru de musica. La anulu 1870—71 gimnasiulu a devenit completu si a datu primulu esamenu de maturitate. Frecuentarea gimnasiului se pote vedé din urmatorele date. Au făstă adeca in anulu scolasticu:

1870—71	frequentanti	162,	maturisanti	17,
1871—72	"	150,	"	9,
1872—73	"	165,	"	13,
1873—74	"	163,	"	8,
1874—75	"	158,	"	8,
1875—76	"	170,	"	11,
1876—77	"	171,	"	8,
1877—78	"	177,	"	11,
1878—79	"	192,	"	12.

(Din Români'a). In cuventulu de tronu, prin care s'a deschis, la 15[27] Novembre 1879 sesiunea ordinara a corpuriilor legiuitorilor din Români'a, gasim urmatoriulu pasagiul privitoriu la invetiamentulu publicu: „Imbunatatirile aduse in ultimii ani diferitelor grade de invetiamentu publicu, prin separarea clasei I-a de a II-a, pe cătu mijlocele au permis, înfiintarea din nou si se-

pararea cător-va catedre la universitati, cum si înfiintarea unei adoua facultati de medicina la Iasi etc, sunt atâta de progrese facute in invetiamentulu nostru publicu. Guvernul meu va urmă nu mai puçinu si in viitoru a se preocupă de completarea invetiamentului. Patriotică solicitudine a Corpuriilor Legiuitorilor corespunde, sunt sicuru, dorintielor generale de a se distribuî instructiunea primara in toate unghivile patriei, si de a se dă o mai mare desvoltare diferitelor ramure de cultura speciala. Sunt călele normale, menite a pregăti invetiatori rurali, au trebuința de multe imbunatatiri, spre a pute corespunde in toate scopului, pentru care ele sunt create, intre altele, trebuie se li-se alipescă căte-va scoli primare pentru practica pedagogiei. In anulu acesta s'a elaborat si promulgatu program'a gimnasielor reale, indispensabile unei directiuni practice in instructiune, lucru la care tinde Guvernul Meu pentru completarea sistematica a culturii poporului. In realizarea acestei simtite necesitati nu Me indoiesc ca veti grabi a inlesni mijlocele necesare deschiderii si organisarii instructiunii profesionale, menite a contribuî in modu sicuru la desvoltarea economica a tierei. Cu toate mesurile deja luate, că se se completeze si se se inlesnă predarea cu succesu a studielor universitare, invetiamentul superior nu mai puçinu are nevoie de deosebit'a d-v. atentiune, mai alesu in fața nouei situatiuni politice, ce a dobandit ușării noastre.”

Bibliografia.

Principii din pedagogia generală de Dr. Ilarionu Puscariu, Sibiu, 1880. Pretiulu 1 fl.

Aritmetica. Esercizi practice cu numerii dela 1—1000, dupa sistemulu decadicu, pentru incepatorii din anulu alu treilea, de Dumetiu Dogariu si Ion Dararu, invetiatori la scola primara din Satulungu etc. Manualu esaminat de o comisiune de invetiatori si profesori. Brasiovu, 1880. Editur'a librariei romane I. C. Tacit. Pretiulu 75 cr.

Istoria universală, alesu istoria națiunei românesci si a regatului Ungari'a, pentru scola poporala de Dr. Georgiu Popa, Aradu 1879 in tipografi'a diecesana. Pretiulu 35 cr. de exempl. Se vende la autoriu.

Compendiu de geografie universală, prelucrata in usulu scolelor medie si preparandelor de Teodoru Cionteia, profesoru preparandialu. Aradu, 1880, cu tipariulu diecesanu (Pretiulu 1 fl. 50, se vine la autoru Dela 10 exempl. unulu rabatu).

Catechetica bisericiei dreptu credintiose resaritene de protopresbiterulu Ioan Stefanelli, catechetu la scola poporala si docente la facultatea teologica a universitatii din Cernautiu; Sibiu, la ereditii de Closius, 1879. Pretiulu 5 fl.

De acela-si: *Catechese*, tractandu istoria biblica a testamentului vechiu, manualu pentru catecheti si invetiatori scolelor poporale, pentru pastori sufletesci la catichisatiumile prescrise in biserică, pentru candidatii de invetiatori etc. Tom. I. Sibiu 1880. pag. 490. Pret. 5 fl.

Asupra acestor opuri vomu mai reveni in numerele următoare.